



12.3.2018

ÁLLÁSFOGLALÁSI INDÍTVÁNY

benyújtva a Bizottság nyilatkozatát követően

az eljárási szabályzat 123. cikkének (2) bekezdése alapján

a vállalati társadalmi felelősségvállalásról
(2018/2633(RSP))

**Daniele Viotti, Sergio Gaetano Cofferati, Patrizia Toia, Agnes Jongerius,
Sylvia-Yvonne Kaufmann, Udo Bullmann, Josef Weidenholzer**
az S&D képviselőcsoport nevében

**Az Európai Parlament állásfoglalása a vállalati társadalmi felelősségvállalásról
(2018/2633(RSP))**

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 2., 3., 6. és 21. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 6., 9., 145–161., 173. és 174. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartája 12., 14., 15., 21. 23. és 26. cikkére, valamint IV. címére,
- tekintettel az Európai Szociális Chartára,
- tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára (1948) és az ENSZ más emberi jogi okmányaira, különösen a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára (1966), valamint a Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára (1966), a faji megkülönböztetés valamennyi formájának kiküszöböléséről szóló nemzetközi egyezményre (1965), a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetések minden formájának kiküszöböléséről szóló egyezményre (1979), a gyermek jogairól szóló egyezményre (1989), a migráns munkavállalók és családtagjaik jogainak védelméről szóló nemzetközi egyezményre (1990) és a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló egyezményre (2006),
- tekintettel a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) multinacionális vállalatokról és szociálpolitikáról szóló háromoldalú nyilatkozatára, az üzleti vállalkozások emberi jogi felelősségére vonatkozó ENSZ-irányelvekre és az OECD multinacionális vállalkozásokra vonatkozó irányelveire,
- tekintettel az alábbi egyetemes alapvető munkaügyi normákat előíró ILO-egyezményekre: a kényszermunka eltörlése (29. és 105. sz. egyezmény (1957)); az egyesülés szabadsága és a kollektív tárgyaláshoz való jog (87. sz. (1948) és 98. sz. egyezmény (1949)); a gyermekmunka eltörlése (138. sz. (1973) és 182. sz. (1999) egyezmény); és a munkavállalásban érvényesülő megkülönböztetésmentesség (100. sz. (1951) és 111. sz.(1958) egyezmény),
- tekintettel továbbá az ILO munkaügyi záradékokról (állami szerződésekről) szóló (94. számú) és a kollektív tárgyalások előmozdításáról szóló (154. számú) egyezményeire,
- tekintettel a 2013/34/EU irányelvnek a nem pénzügyi és a sokszínűséggel kapcsolatos információknak bizonyos nagyvállalkozások és vállalatcsoportok általi közzététele tekintetében történő módosításáról szóló, 2014. október 22-i 2014/95/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre¹,
- tekintettel a 2007/36/EK irányelvnek a hosszú távú részvényesi szerepvállalás

¹ HL L 330., 2014.11.15., 1. o.

ösztönzése tekintetében történő módosításáról szóló 2017. május 17-i (EU) 2017/828 európai parlamenti és tanácsi irányelvre¹,

- tekintettel „A vállalati társadalmi felelősségvállalásra vonatkozó megújult uniós stratégia (2011–2014)” című, 2011. október 25-i bizottsági közleményre (COM(2011)0681),
- tekintettel „A vállalatok társadalmi felelőssége: új partnerség” című 2007. március 13-i állásfoglalására², továbbá a „Vállalati társadalmi felelősségvállalás: elszámoltatható, átlátható és felelősségteljes üzleti magatartás, valamint fenntartható növekedés”³ és a „Vállalati társadalmi felelősségvállalás: a társadalmi érdekek előmozdítása, valamint a fenntartható és inkluzív fellendüléshez vezető út”⁴ című 2013. február 6-i állásfoglalásaira,
- tekintettel a nemzetközi kereskedelmi megállapodásokban a vállalati társadalmi felelősségvállalásról szóló 2010. november 25-i állásfoglalására⁵, a szociálpolitika külső dimenziójáról, a munkaügyi és szociális normák előmozdításáról és az európai vállalatok szociális felelősségéről szóló 2011. június 8-i állásfoglalására⁶, valamint a szociális és környezetvédelmi normákról, az emberi jogokról és a vállalati felelősségvállalásról szóló 2010. évi parlamenti ajánlások végrehajtásáról szóló 2016. július 5-i állásfoglalására⁷,
- tekintettel a munkavállalók tájékoztatásáról és a velük folytatott konzultációról, a szerkezetátalakítás előrejelzéséről és kezeléséről szóló, a Bizottságnak címzett ajánlásokat tartalmazó, 2013. január 15-i állásfoglalására⁸,
- tekintettel az Európai Unión belüli szociális dömpingről szóló 2016. szeptember 14-i⁹ állásfoglalására, a szociális jogok európai pilléréről szóló 2017. január 19-i állásfoglalására¹⁰ és a munkakörülményekről és a bizonytalan foglalkoztatásról szóló 2017. július 4-i állásfoglalására¹¹,
- tekintettel a közelmúltbeli Caterpillar- és Alstom-ügy fényében az európai újraparaszti politika szükségességéről szóló 2016. október 5-i állásfoglalására¹², valamint az európai növekedés, foglalkoztatás és innováció stratégiai prioritása jegyében nagyratörő európai uniós ipari stratégia kidolgozásáról szóló 2017. július 5-i

¹ HL L 132., 2017.5.20., 1. o.

² HL C 301E., 2007.12.13., 45. o.

³ HL C 24., 2016.1.22., 28. o.

⁴ HL C 24., 2016.1.22., 33. o.

⁵ HL C 99E., 2012.4.3., 101. o.

⁶ HL C 380E., 2012.12.11., 39. o.

⁷ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0298.

⁸ HL C 440., 2015.12.30., 23. o.

⁹ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0346.

¹⁰ Elfogadott szövegek, P8_TA(2017)0010.

¹¹ Elfogadott szövegek, P8_TA(2017)0290.

¹² Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0377.

állásfoglalására¹,

- tekintettel a feltételes adómegállapításokról és jellegükben vagy hatásukban hasonló egyéb intézkedésekről szóló 2015. november 25-i² és 2016. július 6-i³ állásfoglalásaira, valamint a pénzmossással, az adókikerüléssel és az adókijátszással kapcsolatos vizsgálatot követően a Tanácshoz és a Bizottsághoz intézett 2017. december 13-i ajánlására⁴,
 - tekintettel eljárási szabályzata 123. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel a vállalati társadalmi felelősségvállalás a vállalatok társadalomra gyakorolt hatásuk iránti felelősségvállalását jelenti, területek széles körét öleli fel, és az átláthatóságon, a hosszú távú megközelítésen és az összes érdekelt féllel, különösen a munkavállalókkal folytatott pozitív párbeszédre és kapcsolaton alapul; mivel szükség van az európai intézmények és a tagállamok szerepvállalásának jogalkotási és nem jogalkotási intézkedések útján történő fokozására a vállalati társadalmi felelősségvállalás területén;
- B. mivel a vállalati társadalmi felelősségvállalásra vonatkozó uniós cselekvési terv 2014-ben lejárt, és nem került megújításra;
- C. mivel az európai ipar számos ágazatban a világ élén jár, az európai kivitel több mint felét adja, a kutatási és fejlesztési beruházások mintegy 65%-át képviseli, valamint (közvetlenül vagy közvetett módon) több mint 50 millió munkahelyet, azaz a munkalehetőségek 20%-át biztosítja Európában; mivel az európai feldolgozóipar hozzájárulása az EU GDP-jéhez az elmúlt 20 év során 19%-ról kevesebb, mint 15,5%-ra csökkent, továbbá foglalkoztatási és kutatási–fejlesztési befektetési potenciálja is romlott; mivel a szaktudás és a szakértelem Unión belül tartása érdekében elengedhetetlen az ipari alap megerősítése, és e célkitűzés eléréséhez eredményes, határozott és ambiciózus ipari stratégiára van szükség;
- D. mivel a Whirlpool tulajdonában álló, braziliai székhelyű Embraco multinacionális vállalat azon döntése, hogy felszámolja a Riva di Chieriben működő üzemét, elbocsát 497 munkavállalót, és a termelést egy másik tagállamba helyezi át, számos, szélesebb körű politikai kérdést vet fel;
- E. mivel a Riva di Chieriben található üzem nyereséges, és termelékenysége magas, a termelési tevékenységek áthelyezésére irányuló döntés pedig rövid távú pénzügyi okokon, nem pedig hosszú távú gazdasági megfontolásokon alapul; mivel az Embraco vezetése mindeddig elutasította az elbocsátásokkal kapcsolatos érdemi tárgyalások megkezdését a munkavállalók képviselőivel, valamint a nemzeti és helyi hatóságokkal, és csupán az elbocsátások elhalasztására volt hajlandó;
- F. mivel az Embracóval kapcsolatos helyzet csak egyike az Európai Unióban a közelmúltban végrehajtott, gyakran másik tagállamba vagy az Európai Unión kívüli

¹ Elfogadott szövegek, P8_TA(2017)0305.

² HL C 366., 2015.10.27., 51. o.

³ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0310.

⁴ Elfogadott szövegek, P8_TA(2017)0491.

térségekbe való áthelyezéssel összefüggő számos üzembezárásnak és leépítésnek; mivel ezek a folyamatok jelentős negatív gazdasági és társadalmi következménnyel járnak az Európai Unióra nézve; mivel egyes multinacionális vállalatok kizárólag rövid távú pénzügyi megtérülésre irányuló stratégiát folytatnak, amelyek általában a hosszú távú fenntarthatóság, foglalkoztatás, innováció, K+F-be történő beruházás és készségfejlesztés rovására mennek;

- G. mivel a vállalati társadalmi felelősségvállalásnak elő kell mozdítania a vállalatok és az érdekelt felek – különösen a munkavállalók és a helyi hatóságok – közötti párbeszédet azokban az esetekben, amikor átszervezésre kerül sor, hogy biztosítsa a termelési helyszínek folytatódó használatát és a foglalkoztatás fenntartását; mivel a vállalati társadalmi felelősségvállalás különösen lényeges azokban a régiókban, amelyek a foglalkoztatás, a beruházások és a társadalmi kohézió tekintetében mindössze néhány nagyvállalattól függenek;
- H. mivel a vállalati társadalmi felelősségvállalásnak döntő szerepet kell játszania a vállalatok döntéshozatali folyamatainak alakításában; mivel a fenntarthatósággal kapcsolatban tett nyilvános kötelezettségvállalásaik ellenére az Embraco és a Whirlpool a Riva di Chieriben működő üzemmel kapcsolatos döntéseik és az érdekelt felekkel fenntartott kapcsolataik terén a vállalati társadalmi felelősségvállalás jelentős hiányáról tettek tanúbizonyságot;
- I. mivel a hosszú távú részvényesi szerepvállalás ösztönzéséről szóló (EU) 2017/828 irányelv többek között arra irányul, hogy a tőzsdén jegyzett vállalatok döntéshozatali folyamatai a rövid távú indokok és megtérülés helyett a hosszú távú fenntarthatóságon és versenyképességen alapuljanak;
- J. mivel az EUMSZ 9. cikke az Unió alapelveként fogalmazza meg a foglalkoztatás magas szintjének előmozdítását, a megfelelő szociális biztonság biztosítását, a társadalmi kirekesztés elleni küzdelmet, valamint az oktatásnak, a képzésnek és az emberi egészség védelmének a magas szintjét; mivel a Bizottság elkötelezte magát az Unió „szociális AAA-besorolásának” elérése mellett; mivel a gazdaság- és a szociálpolitikák célja a lakosság szolgálata, többek között a fenntartható és társadalmilag felelős, egyenlő feltételek melletti gazdasági tevékenységek előmozdítása révén, és mivel az emberi erőforrás bármely vállalat versenyképessége és a gazdaság működése szempontjából a legfontosabb tényező;
- K. mivel a dömping – legyen szó akár szociális, adó- vagy környezeti dömpingről – ellentétes az európai értékekkel, mivel veszélyezteti az uniós polgárok jogainak védelmét, a jobb munka- és életkörülmények előmozdítását, a belső piac megfelelő működését és a gazdasági szereplők közötti tisztességes versenyt;
- L. mivel az uniós politikák egyik legfőbb elve a társadalmi kohézió, amely minden munkavállaló bérének és számukra biztosított társadalombiztosítási védelemnek a folyamatos és állandó közelítését jelenti; mivel az Unión belül jelentős eltérések vannak a munkakörülmények és a bérek között, és mivel a felfelé irányuló társadalmi konvergencia az egész Unión belüli prosperitás és a fokozódó belső kereslet kulcsa;
- M. mivel a közelmúltbeli botrányok és az általuk kiváltott felháborodás ellenére nem sikerült elégséges mértékű előrelépést elérni a multinacionális vállalatok és

magánszemélyek által folytatott adókikerülés és adókijátszás elleni küzdelemben és az Európai Unión belüli adódömping jelenségének leküzdése terén;

1. kijelenti, hogy a vállalati társadalmi felelősségvállalás az európai társadalmi és gazdasági modell egyik alapvető elemét alkotja; megerősíti, hogy támogatja a vállalati társadalmi felelősségvállalásnak a Bizottság „A vállalati társadalmi felelősségvállalásra vonatkozó megújult uniós stratégia (2011–14)” című 2011-es közleményében megfogalmazott definícióját, amely szerint az „a vállalkozásoknak a társadalomra gyakorolt hatásuk iránti felelőssége”;
2. emlékeztet arra, hogy Európa olyan szociális piacgazdaság, amelynek célja a fenntartható és inkluzív gazdasági növekedés elérése; emlékeztet az Európa 2020 stratégia azon fontos célkitűzésre, amely szerint 2020-ra a bruttó hazai termék 20%-ának az iparból kell származnia;
3. mély együttérzését és támogatását fejezi ki a Whirlpool tulajdonában álló, brazil székelyű Embraco cég Riva di Chieriben (Olaszország) működő üzeme valamennyi dolgozójának és családtagjainak, valamint az érintett alvállalkozóknak, és kiemeli, hogy a gyár bezárása jelentős negatív hatást gyakorol a helyi gazdaságra és közösségre; követeli, hogy hozzák meg a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy biztosítsák a folyamatos foglalkoztatást valamennyi érintett munkavállaló számára, és gondoskodjanak arról, hogy a Riva di Chieriben található üzemben hosszú távra garantált legyen a gazdasági tevékenység és a termelés;
4. kiemeli, hogy ez az eset mindössze egyike a multinacionális vállalatok által az Európai Unión belül és kívül végrehajtott több közelmúltbeli áthelyezésnek; különösen aggasztónak tartja, hogy a multinacionális nagyvállalatok döntéshozatali folyamatai gyakran nagyobb figyelmet fordítanak a rövid távú eredményekre és a részvényesek számára termelt haszonra, mint döntéseik részvényesekre és társadalomra gyakorolt gazdasági és társadalmi hatásaira; ezt ellentétesnek tartja a vállalati társadalmi felelősségvállalás európai értékeivel;
5. rámutat arra, hogy a fenntarthatóság – és ezen belül a társadalmi felelősségvállalás – iránti nyilvános kötelezettségvállalásaik ellenére az Embraco és a Whirlpool Riva di Chieriben működő üzemmel kapcsolatos döntései és a döntések kezelésének módja a vállalati társadalmi felelősségvállalás jelentős hiányáról tanúskodtak; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az Embraco vezetése nem vállalta az érdemi vitát és tárgyalást a munkavállalók képviselőivel és a nemzeti és helyi hatóságokkal;
6. hangsúlyozza, hogy a társadalmi felelősséget vállaló üzleti tevékenységeknek az alábbiakon kell alapulniuk: a) a termékek és szolgáltatások minősége; b) pozitív párbeszéd valamennyi érdekelt féllel, különösen a munkavállalókkal; c) a hosszú távú fenntarthatóságot előnyben részesítő és a megfelelő szintű átláthatóságot biztosító döntéshozatali folyamatok; d) az emberi és munkavállalói jogok, valamint az összes alkalmazandó jogszabály és a szociális partnerekkel kötött kollektív megállapodások maradéktalan tiszteletben tartása; és e) a munkakörülmények javítása;
7. emlékeztet arra, hogy a társadalmi felelősséget vállaló megközelítés nemcsak a társadalom egésze, de a vállalkozások számára is előnyös, mivel a fogyasztók és a befektetők növekvő érdeklődést mutatnak az iránt, hogy milyen környezeti és társadalmi

hatása van az általuk vásárolt termékeknek és szolgáltatásoknak, illetve azoknak a vállalatoknak, amelyekbe befektetnek; hangsúlyozza, hogy a társadalmi szempontból felelőtlen magatartás ugyanakkor jelentős mértékben árt a vállalatok teljesítményének;

8. felhívja a Bizottságot, hogy 2018 végéig terjesszen be a vállalati társadalmi felelősségvállalással kapcsolatos új cselekvési tervet; rámutat arra, hogy e cselekvési tervnek nagyratörőbb módon kell megközelítenie a vállalati társadalmi felelősségvállalást, jogi követelményeket, valamint a nem pénzügyi információk közzétételéről szóló irányelv (a 2014/95/EU irányelv) tapasztalataira építve szigorúbb jelentéstételi kötelezettségeket és hatékonyabb ellenőrző mechanizmusokat kell tartalmaznia;
9. hangsúlyozza, hogy a felülvizsgált cselekvési tervnek a többek között az Európai Szociális Chartában és az ILO alapvető munkaügyi normáiban meghatározott alapelvek és alapvető jogok tiszteletben tartását, valamint a magas szintű foglalkoztatás, a minőségi munkakörülmények és a társadalmi kohézió előmozdítását is bele kell foglalnia a vállalati társadalmi felelősségvállalás frissített fogalom meghatározásába; a cselekvési tervnek emellett elő kell irányoznia a vállalati társadalmi felelősségvállalásra vonatkozó európai szociális címke bevezetését is;
10. felhívja a tagállamokat, hogy teljes mértékben használják ki annak lehetőségét, hogy környezeti és társadalmi kritériumokat – többek között a vállalati társadalmi felelősségvállalást – határozzanak meg közbeszerzési eljárásaikban; felhívja a Bizottságot, hogy támogassa ezeket a kezdeményezéseket, és segítse elő a bevált gyakorlatok cseréjét ebben a kérdésben;
11. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák egy transznacionális vállalatokra vonatkozó kötelező erejű szerződés ENSZ szintjén történő létrehozására irányuló erőfeszítéseket, és gyakoroljanak nyomást egy olyan nagyratörő megállapodás érdekében, amely eredményes és végrehajtható mechanizmusokat hoz létre az emberi jogok maradéktalan tiszteletben tartására a multinacionális vállalatok tevékenységeiben;
12. kiemeli, hogy a vállalati társadalmi felelősségvállalás elsődleges szempontja a szociális partnerek vállalaton belüli kiváló kapcsolata; szilárd meggyőződése, hogy a vállalat és a munkavállalók közötti szociális párbeszéd központi jelentőségű a változások előrejelzése és kezelése, valamint az ágazati kihívások esetén alkalmazott megoldások azonosítása szempontjából;
13. úgy véli, hogy emellett a vállalati társadalmi felelősségvállalásnak a munkavállalók fokozott tájékoztatásán, részvételén és a velük folytatott megerősített konzultáción kell alapulnia; kéri, hogy a Bizottság lépjen fel ezen a területen, többek között az Európai Üzemi Tanácsról szóló irányelv felülvizsgálatára irányuló irányelv, valamint a munkavállalók vállalati ügyekben való részvételének megerősítése révén; felkéri a Bizottságot, hogy a szociális partnerekkel való konzultációt követően minél hamarabb terjessze elő a munkavállalók tájékoztatásáról és a velük folytatott konzultációról, a szerkezetátalakítás előrejelzéséről és kezeléséről szóló jogi keretre irányuló javaslatot a munkavállalók tájékoztatásáról és a velük folytatott konzultációról, a szerkezetátalakítás előrejelzéséről és kezeléséről szóló, 2013. január 15-i parlamenti állásfoglalásban található részletes ajánlásokat követve;

14. úgy véli, hogy a vállalati társadalmi felelősségvállalással kapcsolatos szempontok kiemelkedő fontosságú elemévé kell tenni a vállalatok szerepvállalását a munkavállalók szakképzettségének és szaktudásának javításában hatékony és megfelelő egész életen át tartó képzés és oktatás biztosítása révén;
15. úgy véli, hogy a gazdasági tevékenységek áthelyezése esetén a vállalatoknak felelősnek kell lenniük azért, hogy hozzájáruljanak – akár gazdaságilag is – az érintett termelési helyszínek és munkavállalók megfelelő alternatív tevékenységének meghatározásához; felhívja a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot olyan jogszabályi intézkedésekre, amelyek biztosítják, hogy a közpénzből részesülő vállalatokat tevékenységeik áthelyezése esetén kényszeríteni lehessen minden ilyen kapott támogatás visszafizetésére;
16. felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja ki azokat az eseteket, amikor a vállalatok termelésük Unión belüli áthelyezéséről döntenek, többek között annak megállapítása érdekében, hogy nem került-e sor az európai alapok nem megfelelő felhasználására a tagállamok közötti verseny elősegítése céljából; felhívja a Bizottságot, hogy emellett ellenőrizze, hogy a tagállamok – többek között szociális és adódömping formájában – nem használnak-e fel szabálytalanul állami pénzeket elsősorban annak érdekében, hogy más tagállamokból vállalatokat vonzzanak saját területükre;
17. meggyőződése, hogy az ipart stratégiai eszköznek kell tekinteni az EU hosszú távú versenyképessége és fenntarthatósága szempontjából; meggyőződése, hogy csak az erős és ellenállóképes ipar és a jövőorientált iparpolitika – az ehhez szükséges állami beruházásokkal és támogatással – teszi lehetővé, hogy az EU megküzdjön az előtte álló különféle kihívásokkal, beleértve az újrapiarosítását, a fenntarthatóság felé való átmenetét és a színvonalas foglalkoztatás kialakítását;
18. hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak és a tagállamoknak biztosítaniuk kell az EU ipari alapjának versenyképességét és hosszú távú fenntarthatóságát, és jobban előre kell jelezniük a társadalmi-gazdasági válsághelyzeteket, illetve a lehetséges delokalizációkat; ismételten hangsúlyozza, hogy a gazdasági válság súlyos hatást gyakorolt az ipari termelésre, jelentős veszteségeket okozott a foglalkoztatás, az ipari know-how, valamint az iparban dolgozó munkavállalók szakképzettsége tekintetében; hangsúlyozza, hogy az Uniónak meg kell védenie és elő kell mozdítania azon ipari és a termelő üzemek – mint az Embraco Riva di Chieriben található gyára – hozzáadott értékét, amelyek továbbra is versenyképesek az európai és a globális piacon;
19. döntő fontosságúnak tartja az egyenlő versenyfeltételek biztosítását az Unióban, és felhívja a Bizottságot, hogy hozzanak jogalkotási és nem jogalkotási intézkedéseket a szociális, adó- és környezeti dömping leküzdése érdekében; határozottan elítéli azokat az eseteket, amelyekben a vállalatok az alacsonyabb adók vagy munkaerőköltségek, illetve kevésbé szigorú környezeti normák miatt gazdasági tevékenységeik áthelyezése mellett döntenek, különösen abban az esetben, ha ezek nyereségesek; hangsúlyozza, hogy ez a jelenség súlyosan aláássa a belső piac működését és a polgárok Európai Unió iránti bizalmát;
20. sürgeti a Bizottságot, hogy vállaljon kezdeményező szerepet az uniós polgárok életszínvonalának a gazdasági és szociális kiegyensúlyozatlanságok mérséklése révén történő javításában; hangsúlyozza a szociális kérdésekkel kapcsolatos eredményes intézkedések szükségességét az uniós szociális és munkakörülmények fokozatos felfelé

irányuló konvergencia révén történő javítása céljából – egyebek mellett a szociális jogok európai pillérével összefüggésben – a szociális dömping és a szociális normákat illető negatív verseny elkerülése érdekében;

21. felhívja a Bizottságot, hogy a tagállamok nemzeti hagyományaival és gyakorlataival összhangban és a szociális partnerek autonómiájának kellő tiszteletben tartása mellett mozdítsa elő a kollektív tárgyalások hatókörének szélesítését; javasolja, hogy a szociális partnerekkel együttműködésben állapítsanak meg bérminimumokat a mediánbéren alapuló nemzeti minimálbér formájában;
22. sajnálja, hogy a termelőüzemek bezárásával járó legrosszabb forgatókönyv megvalósulása esetén a tagállamok nagy részében rendelkezésre álló jóléti eszközök nem megfelelőek; sürgeti a tagállamokat, hogy gondoskodjanak olyan megfelelő szociális védelemről, amely lehetővé teszi, hogy az érintettek gazdaságilag aktívak maradjanak, és méltóságteljes életet folytathassanak; felhívja a Bizottságot, hogy támogassa a tagállamokat a munkahelyüket elvesztő személyeknek nyújtott megfelelő munkanélküli támogatások, szakmai képzések és mentori szolgáltatások biztosításában, különös figyelmet fordítva az alacsonyan képzett és az 50 évesnél idősebb munkavállalókra;
23. ismételten hangsúlyozza, hogy a felelős adóstratégia végrehajtása a vállalati társadalmi felelősségvállalás egyik pillérének tekintendő, és hogy az agresszív adótervezés ezzel összeegyeztethetetlen; sajnálja, hogy a cégek többségének vállalati társadalmi felelősségvállalásra vonatkozó szempontjai és beszámolóit ez az elem nem tartalmazza; felhívja a Bizottságot, hogy a frissített cselekvési tervbe foglalja bele ezt az elemet, és definiálja megfelelően e fogalom tartalmát;
24. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az adókijátszással és adókikerüléssel szembeni eredményes küzdelem, valamint az Unión belüli adódömping leküzdése érdekében megfelelően kövessék nyomon a Parlament ajánlásait, különösen a nyilvános országonkénti jelentéstétel és a közös összevont társaságiadó-alap bevezetése, a postafiókcségek betiltása és az Európai Unión belüli és kívüli adóparadicsomok elleni küzdelem révén; kiemeli a tényleges társaságiadó-kulcs minimális mértéke európai szinten történő megállapításának fontosságát;
25. üdvözli, hogy a Bizottság illetékes versenyhatóságként szerepet vállal a feltételes adómegállapításokkal foglalkozó, folyamatban lévő állami támogatási vizsgálatokban; bátorítja a Bizottságot, hogy a káros adózási gyakorlatok kezelése érdekében használja ki teljes mértékben az uniós versenyszabályok alapján fennálló hatásköreit, és szankcionálja az ilyen gyakorlatokban és általában az adódömpingben érintettnek talált tagállamokat és vállalatokat; hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a Bizottság azonnal több – pénzügyi és emberi – erőforrással erősítse meg az összes szükséges állami támogatási vizsgálat lefolytatására irányuló képességét;
26. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottságnak, a Tanácsnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.